

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 6Ssk/8/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200363
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Matulník
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:1020200363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Matulníka, PhD. (sudca spravodajca) a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., LL.M. a JUDr. Martina Tisa, v právnej veci žalobcu: E.. G. E., adresa trvalého pobytu: U. XX, T., dátum narodenia: X. D. XXXX, zastúpeného: JUDr. Jaroslav Kuchár, LL.M., advokát, so sídlom: Budatínska 65, Bratislava, proti žalovanému: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom: Ul. 29. augusta č. 8 a 10, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X zo dňa 11. decembra 2019, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave, č. k. 15Sas/6/2024-207 zo dňa 22. októbra 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietla.
- II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Rozhodnutie správneho súdu a priebeh administratívneho konania

1. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) kasačnou sťažnosťou napadnutým rozsudkom z 22. októbra 2024, č. k. 15Sas/6/2024-207 (ďalej len „napadnutý rozsudok“) postupom podľa § 190 v spojení s § 199 ods. 3 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X z 11. decembra 2019 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), ktorým generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne (ďalej len „žalovaný“ alebo „druhostupňový správny orgán“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Sociálnej poisťovne, ústredie (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. XXX XXX XXXX X zo dňa 19. marca 2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) vo veci priznania invalidného dôchodku.

2. Prvostupňovým rozhodnutím prvostupňový správny orgán podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“) priznal žalobcovi od 28. októbra 2018 invalidný dôchodok v sume 191,50 Eur mesačne a zároveň podľa § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšil žalobcovi od 1. januára 2019 invalidný dôchodok na sumu 196,50 Eur mesačne. V odôvodnení prvostupňový správny orgán uviedol, že žalobca bol za invalidného uznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorá skutočnosť bola posúdená posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, pričom výsledok posúdenia je uvedený v Lekárskej správe - odbornom posudku o invalidite zo 7. februára 2019. Zároveň prvostupňový správny orgán skonštatoval, že žalobca ku dňu vzniku invalidity získal 25 rokov a 221 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Žalobca podal proti prvostupňovému rozhodnutiu odvolanie, ktorým žiadal priznanie plnej invalidity a zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia. V podstatnom (čo sa týka navrhovanej zmeny) uviedol, že „Žiadam o zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia podľa

zákona 461/2003 príloha 2 z Kapitoly V - ktorú uvádza posudkový lekár, na Kapitolu VIII - Choroby ucha.“ Žalovaný preskúmaným (druhostupňovým) rozhodnutím s odkazom na ustanovenie § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. Žalovaný v preskúmanom rozhodnutí uviedol skutočnosti, ktoré majú vyvracať tvrdenia žalobcu obsiahnuté v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu. Uviedol, že na základe podaného odvolania bol zdravotný stav žalobcu opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava dňa 20. mája 2019, ktorý po vyhodnotení spisovej dokumentácie zotrval na pôvodnom posudku, odvolaniu nevyhovel a kompletnú spisovú dokumentáciu predložil posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Bratislave. Ten posúdil zdravotný stav žalobcu dňa 12. novembra 2019, pričom ponechal pôvodný posudkový záver posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava. Za rozhodujúce zdravotné postihnutie žalobcu určil nešpecifikovanú psychickú poruchu zapríčinenú poškodením a dysfunkciou mozgu a somatickou chorobou podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z. z. zaradenú do kapitoly V - duševné choroby a poruchy správania, položky 1 - organické duševné poruchy, poruchy intelektu, emotivity, afektivity (organický psychosyndróm, perinatálne poškodenie, Alzheimerova demencia, Pickova demencia pri Creutzfeldtovej-Jakobovej chorobe, Huntingtonovej chorobe a pod.) písmena a) stredne ťažké formy, s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35%. Za iné zdravotné postihnutia zároveň podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšil mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10%. Žalovaný v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia uviedol skutočnosti, ktoré ho viedli k tomu, že návrhu žalobcu na zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia nepristúpil. Dôvodil, že „Za účelom diagnostického došetrenia spresnenia stupňa závažnosti zdravotného postihnutia a prehodnotenie diagnózy z organického psychosyndrómu na neurologickú diagnózu poruchy vestibulárneho aparátu a hybnosti, bolo vyžiadané ústavné vyšetrenie na neurologickej klinike, ktoré bolo zrealizované od 25. septembra do 3. októbra 2019.“. Následne (po sumarizácii výsledkov tam označených vyšetrení) žalovaný uzavrel, že „Po dôslednom preštudovaní výsledkov vyšetrení zrealizovaných neurologickou klinikou a ich skonzultovaní za prítomnosti odborného lekára, psychiatra a neurológa posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Bratislave nevykonal zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia ...“.

3. Druhostupňové rozhodnutie napadol žalobca správnu žalobou, o ktorej rozhodol Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom z 29. marca 2023, č. k. 8Sa/15/2020-114 (ďalej len „prvý rozsudok“) tak, že preskúmané rozhodnutie zrušil pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. d) SSP. Prvý rozsudok následne napadol žalovaný kasačnou sťažnosťou, o ktorej rozhodol Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší správny súd“) rozsudkom sp. zn. 6Ssk/111/2023 zo dňa 20. decembra 2023 (ďalej len „rozsudok sp. zn. 6Ssk/111/2023“), a to tak, že prvý rozsudok zrušil a vec vrátil správne mu súdu na ďalšie konanie.

4. Správny súd rozhodol vo veci v poradí druhým - napadnutým rozsudkom tak, ako je uvedené v bode 1 vyššie. Svoje rozhodnutie v podstatnom odôvodnil odkazom na rozsudok sp. zn. 6Ssk/111/2023, ktorého relevantnú časť (body 25 až 33 rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023) v napadnutom rozsudku citoval. Konštatujúc, že je v predmetnej veci viazaný právnym názorom kasačného súdu následne správny súd uzavrel, že „Žalobkyňa po zrušení predchádzajúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave neprezentovala v konaní žiadne nové skutočnosti, na základe ktorých by bol daný dôvod odkloniť sa od právneho názoru Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (citovaného vyššie).“.

5. O trovách rozhodol správny súd podľa § 168 v spojení s § 467 ods. 3 SSP tak, že úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože mu nevznikli také dôvodne vynaložené trovy konania, ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať.

II. Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

6. Proti napadnutému rozsudku podal žalobca kasačnú sťažnosť, pričom ako dôvod kasačnej sťažnosti označil (i) ustanovenie § 440 ods. 1 písm. g) SSP (správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci) a (ii) ustanovenie § 440 ods. 1 písm. f) SSP (správny súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva

na spravodlivý proces). Žalobca v kasačnej sťažnosti dôvodil, že (i) správny súd sa vecou dôsledne nezaoberal (tvrdiac, že dávkový spis mal správny súd k dispozícii len päť kalendárnych dní - od 16. októbra 2024 do 22. októbra 2024), pričom podľa jeho názoru sa súd vecou ani nemohol dôsledne zaoberať, keďže nemal k dispozícii všetky podklady - prvostupňový administratívny dávkový spis; (ii) namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku, primárne poukazujúc na ustanovenie § 139 SSP v kontexte s rozsiahlymi citáciami rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023 zo strany správneho súdu; (iii) napadnutému rozsudku vytkol, že sa v ňom správny súd v bode 43 venuje ústavnému

vyšetreniu žalobkyne na neurologickej klinike, čo však nezodpovedá argumentu žalobkyne uvádzanému v správnej žalobe; (iv) poukazujúc na vybrané publikované rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zdôraznil, že „... odborné posudky posudkových lekárov žalovanej sú len jednými z mnohých dôkazov, ktoré sú podkladom pre rozhodovanie správneho orgánu aj správneho súdu. Nemajú väčšiu dôkaznú silu ako ktorýkoľvek iný dôkaz.“; (v) ďalej dôvodil, že v napadnutom rozsudku chyba časť venujúca sa právnomu posúdeniu veci, dôvodiac, že správny súd len prevzal právny názor najvyššieho správneho súdu; (vi) namietal, že administratívny spis nebol žalovaným riadne žurnalizovaný, a teda nebol vedený riadne, čo malo sťažiť preskúmanie napadnutých rozhodnutí a podkladu, z ktorých správne orgány vychádzali a takisto sťažiť možnosť žalobcu vyjadriť sa; (vii) v závere kasačnej sťažnosti žalobca namietal nesprávne právne posúdenie jeho žiadosti o odročenie verejného vyhlásenia rozsudku poukazujúc pritom na ustanovenie článku 4 Civilného sporového poriadku.

7. Vychádzajúc z vyššie uvedeného žalobca žiadal, aby kasačný súd zrušil napadnutý rozsudok správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal priznanie náhrady trov konania v rozsahu 100%.

8. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti žalobcu vyjadril podaním zo 16. decembra 2024, v ktorom v podstatnom uviedol, že dôvody, ktoré žalobca v kasačnej sťažnosti uvádza, nepovažuje za opodstatnené. Uviedol, že podľa jeho názoru správny súd správne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého vec náležite právne posúdil, pričom nezistil nezákonnosť a nesprávnosť preskúmaného rozhodnutia. Ďalej dôvodil, že zdravotný stav žalobcu bol posúdený objektívnym a nestranným spôsobom, a to na základe doloženej zdravotnej dokumentácie, ako aj z lekárskeho správ a záverov odborných lekárov. Odborné posudky, podľa žalovaného, zohľadnili všetky relevantné okolnosti namietané žalobcom. Navrhol, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu podľa ustanovenia § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

9. Vyjadrenie žalovaného bolo žalobcovi doručené dňa 30. decembra 2024 na vedomie.

III. Právne posúdenie veci kasačným súdom

III.A Procesný postup najvyššieho správneho súdu

10. Senát najvyššieho správneho súdu konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti žalobcu a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ (žalobca) včas [§ 443 ods. 2 písm. a) SSP] preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyseľne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

11. Rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli najvyššieho správneho súdu a na internetovej stránke najvyššieho správneho súdu. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26. marca 2025 (§ 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

12. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záverom, ktoré odôvodňuje v nasledovnom texte.

13. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v danej veci bol rozsudok správneho súdu, ktorým súd postupom podľa § 190 v spojení s § 199 ods. 3 SSP zamietol ako nedôvodnú správnu žalobu žalobcu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. XXX XXX XXXX X z 11. decembra 2019. Závery odôvodňujúce takýto postup (postup podľa § 190 SSP) sú vyjadrené v bode 2 až 5 vyššie.

III.B Aplikovateľné právne predpisy

14. Podľa § 70 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec má nárok na invalidný dôchodok, ak sa stal invalidný, získal počet rokov dôchodkového poistenia uvedený v § 72 a ku dňu vzniku invalidity nespĺňa podmienky nároku na starobný dôchodok alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

15. Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z., poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

16. Podľa § 71 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok.

17. Podľa § 71 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z. z. pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa posudzuje porovnaním telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti poistenca s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom a telesnej schopnosti, duševnej schopnosti a zmyslovej schopnosti zdravej fyzickej osoby. Pri posudzovaní poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

18. Podľa § 71 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je uvedená v prílohe č. 4.

19. Podľa § 71 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z. miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách sa určuje podľa druhu zdravotného postihnutia, ktoré je rozhodujúcou príčinou dlhodobou nepriaznivého zdravotného stavu, a so zreteľom na závažnosť ostatných zdravotných postihnutí.

20. Podľa § 71 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z. z. mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určenú podľa odseku 6 možno zvýšiť najviac o 10 %, ak závažnosť ostatných zdravotných postihnutí ovplyvňuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Na určenie zvýšenia hodnoty sa vychádza z predchádzajúceho výkonu zárobkovej činnosti, dosiahnutého vzdelania, skúsenosti a schopnosti rekvalifikácie. Obdobne to platí, ak pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je dôsledkom viacerých zdravotných postihnutí podmieňujúcich dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom.

21. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z., ak § 155 ods. 1 neustanovuje inak, lekársku posudkovú činnosť vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len "posudkový lekár") za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného, ak posudkový lekár neurčí inak; podmienka osobnej účasti musí byť splnená vždy, ak o to poistenec alebo poškodený požiada.

22. Podľa § 196 ods. 6 zákona č. 461/2003 Z. z., účastník konania je povinný navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne rozhodne, ktoré z dôkazov sa vykonajú. Organizačná zložka Sociálnej poisťovne je povinná vykonať aj iné dôkazy, ktoré účastníci konania nenavrhli, ak sú potrebné na zistenie a objasnenie skutočného stavu veci.

23. Podľa § 196 ods. 7 zákona č. 461/2003 Z. z., organizačná zložka Sociálnej poisťovne hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz osobitne a všetky dôkazy vo vzájomnej súvislosti.

24. Podľa § 139 ods. 2 SSP, v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

III.C Vymedzenie predmetu právneho posúdenia

25. V prejednávanej veci bolo predmetom prieskumu správneho súdu (i) prvostupňové rozhodnutie, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 70 ods. 1, § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z. z. priznal žalobcovi od 28. októbra 2018 invalidný dôchodok v sume 191,50 Eur mesačne a zároveň podľa § 82 a § 293dx zákona č. 461/2003 Z. z. zvýšil žalobcovi od 1. januára 2019 invalidný dôchodok na sumu 196,50 Eur mesačne a (ii) preskúmané rozhodnutie, ktorým žalovaný rozhodol o odvolaní žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu tak, ako je uvedené v bode 1 vyššie.

26. Prvostupňový správny orgán v podstatnom prvostupňové rozhodnutie odôvodnil tým, že (i) uviedol, že žalobca bol za invalidného uznaný z dôvodu poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 45% v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, ktorá skutočnosť bola posúdená posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka Bratislava, pričom výsledok posúdenia je uvedený v Lekárskej správe - odbornom posudku o invalidite zo 7. februára 2019; (ii) konštatoval, že žalobca ku dňu vzniku invalidity získal 25 rokov a 221 dní obdobia dôchodkového poistenia, čím splnil podmienku potrebného počtu rokov obdobia dôchodkového poistenia na vznik nároku na invalidný dôchodok. Žalobca napadol prvostupňové rozhodnutie odvolaním, ktorým žiadal priznanie plnej invalidity a zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia uvádzajúc, že „Žiadam o zmenu rozhodujúceho zdravotného postihnutia podľa zákona 461/2003 príloha 2 z Kapitoly V - ktorú uvádza posudkový lekár, na Kapitolu VIII - Choroby ucha.“. O odvolaní rozhodol žalovaný preskúmaným rozhodnutím, ktoré v podstatnom odôvodnil tým, že (i) zdravotný stav žalobcu bol opätovne posúdený posudkovým lekárom sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava dňa 20. mája 2019, ktorý po vyhodnotení spisovej dokumentácie zotrval na pôvodnom posudku, odvolaniu nevyhovel a kompletnú spisovú

dokumentáciu predložil posudkovému lekárovi sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Bratislave, ktorý následne posúdil zdravotný stav žalobcu dňa 12. novembra 2019, pričom ponechal pôvodný posudkový záver posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky Bratislava.

27. Následne žalobca napadol preskúmané rozhodnutie správnu žalobou v podstatnom argumentujúc, že (i) nesprávne právne posúdenie veci spočíva v tom, že namiesto toho, aby bola ako rozhodujúca diagnóza (rozhodujúce zdravotné postihnutie) stanovená diagnóza podľa kapitoly VI (choroby nervového systému) alebo kapitoly VII (choroby zmyslových orgánov) prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z., bola ako rozhodujúca diagnóza stanovená stredne ťažká forma organickej duševnej poruchy podľa kapitoly V (duševné choroby a poruchy správania) prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.; (ii) zo strany žalovaného nebol dostatočne zistený skutkový stav, keďže tento relevantným spôsobom neposúdil žalobcom predložené lekárske správy (napr. lekárska správa E.. F. z 15. novembra 2019 alebo lekárska správa E.. D. z 23. augusta 2019) indikujúce rozhodujúce zdravotné postihnutie podľa kapitoly VI, resp. VII prílohy č. 4 zákona č. 461/2003 Z. z.; (iii) namietal rozpornosť záverov posudkového lekára (E.. G.) s čiastkovým záverom psychiatra v tej istej veci, a to v súvislosti so zmenou diagnózy F06.8, resp. F06.9 na diagnózu F.68; (iv) namietal taktiež nesprávnosť požiadavky žalovaného na zisťovanie rozhodujúceho zdravotného postihnutia žalobcu adresovanej UNB - Staré Mesto, keď táto požiadavka mala smerovať na posúdenie neurologického ochorenia s ťažkou poruchou chôdze, ktoré ochorenie však nemá podľa žalobcu oporu ani v administratívnom spise a ani v jeho tvrdeniach; (v) ďalej dôvodil, že žalovaný „umelo vykonštruoval ako rozhodujúcu diagnózu neurologické ochorenie s ťažkou poruchou chôdze“, ktorú diagnózu však žalobca v priebehu konania o priznaní invalidity neuvádzal a táto ani nemá oporu v administratívnom spise. Uviedol, že „... je ťažko predstaviteľné, že by sa počas hospitalizácie mohla táto diagnóza potvrdiť.“.

28. O správnej žalobe rozhodol krajský súd prvým rozsudkom (tak, že krajský súd preskúmané rozhodnutie zrušil pre jeho nepreskúmateľnosť pre nedostatok dôvodov), ktorý bol následne zrušený najvyšším správnym súdom rozsudkom sp. zn. 6Ssk/111/2023. Najvyšší správny súd podstatu odôvodnenia rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023 uviedol v bode 26, keď konštatoval, že „... po vyhodnotení námietok uvedených v kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho, ako aj pripojeného posudkového spisu dospel k záveru, že správne orgány postupovali správne, keď na podklade lekárskeho posudku vyhotoveného posudkovými lekármi sociálneho poistenia na oboch stupňoch považovali za rozhodné zdravotné postihnutie žalobcu to, ktoré určil posudkový lekár v odbornom lekárskom posudku z 12. novembra 2019 (Kapitola V - Duševné choroby a poruchy správania, Položka 1.a) - Organické duševné poruchy, poruchy intelektu, emotivity, afektivity (organický psychosyndróm) stredne ťažké formy s 35% mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.“. Uvedené následne rozvinul v bodoch 27 až 33 rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023. Tento právny názor kasačného súdu bol pre správny súd záväzný, správny súd sa nim následne riadil a reflektoval ho do napadnutého rozsudku, pričom najvyšší správny súd nemá dôvod sa od svojho skoršieho posúdenia veci odchýliť, osobitne preto, že nenastali, resp. neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by mohli jeho právne posúdenie ovplyvniť.

29. Čo sa týka výhrady žalobcu, že správny súd sa vecou dôsledne nezaoberal (ktorú výhradu žalobca odôvodňoval skutočnosťou, že dávkový spis mal správny súd k dispozícii len päť kalendárnych dní - od 16. októbra 2024 do 22. októbra 2024), túto najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Skutočnosť, že správny súd mal dávkový spis k dispozícii „krátku“ dobu [naviac v čase, keď vo veci rozhodoval po zrušení skoršieho (prvého) rozsudku súc viazaný právnym názorom kasačného súdu] nemožno subsumovať pod žiaden z dôvodov kasačnej sťažnosti podľa § 440 ods. 1 SSP. Rovnako tak ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd námietku žalobcu, že napadnutý rozsudok je nedostatočne odôvodnený, nakoľko obsahuje rozsiahle citácie rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023. Odvolávajúci sa na závery uvedené v predchádzajúcom bode (bod 28 vyššie) kasačný súd konštatuje, že pokiaľ sa správny súd po vrátení veci kasačným súdom vecou opätovne zaoberal a dospel k záveru, ktorého podstata je zhrnutá v citovanej časti rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023, nemožno takýto postup považovať za deficit odôvodnenia napadnutého rozsudku. Nad rámec uvedeného kasačný súd uvádza, že pokiaľ žalobca dôvodil, že východiská kasačného súdu uvedené v bode 27 rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023 (vyjadrené slovami, že „Závery posudkového lekára sú zachytené v lekárskej správe, súčasťou ktorej je odborný lekárskeho posudok vrátane jeho odôvodnenia, v ktorom posudkový lekár objasňuje a odôvodňuje všetky skutočnosti, na základe ktorých pristúpil k prijatiu konkrétneho záveru. Tento posudok je teda v konaní pred správnym súdom kľúčovým dôkazom, na ktorý je súd (vzhľadom na absenciu odbornej - medicínskej erudovanosti) odkázaný ...“) nie sú reflexiou ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu, najvyšší správny súd uvádza, že jeho odkaz (viď bod 28 rozsudku sp. zn. 6Ssk/111/2023)

na rozsudok najvyššieho správneho súdu sp. zn. 6Ssk/73/2021 z 21. septembra 2022 bol odkazom demonštratívnym (uvádzajúcim príklad). Prirodzene, uvedené východiská sú vyjadrené aj v ďalších rozhodnutiach kasačného súdu, námatkovo možno spomenúť rozsudky sp. zn. 6Ssk/62/2023 z 29. októbra 2024, sp. zn. 6Ssk/42/2024 z 12. decembra 2024, sp. zn. 6Ssk/13/2024 z 30. januára 2025, sp. zn. 6Ssk/7/2021 z 30. marca 2022, sp. zn. 6Ssk/73/2021 z 21. septembra 2022, sp. zn. 6Ssk/93/2022 z 31. mája 2023, atď. a pod.

30. Čo sa týka námietky žalobcu, že administratívny spis nebol žalovaným riadne žurnalizovaný, a teda nebol vedený riadne, čo malo sťažiť preskúmanie napadnutých rozhodnutí a podkladu, z ktorých správne orgány vychádzali a takisto sťažiť možnosť žalobcu vyjadriť sa, najvyšší správny súd konštatuje, že táto bola zo strany správneho súdu vyhodnotená správne ako nedôvodná. Uvedený deficit formálneho charakteru nebol podľa názoru kasačného súdu spôsobilý znemožniť žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nakoniec najvyšší správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú aj námietku žalobcu spočívajúcu v tvrdení o porušení jeho práv zo strany správneho súdu tým, že súd nevyhovel žiadosti žalobcu o odročenie verejného vyhlásenia rozsudku. Správny súd sa s uvedenou námietkou dôsledne vysporiadal v bode 47 napadnutého rozsudku, pričom kasačný súd tam uvedené skutočnosti považoval za dostatočné.

III.D Záver

31. Na základe všetkých uvedených úvah tak kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť sťažovateľa (žalobcu) je nedôvodná, a preto ju podľa § 461 SSP zamietol.

32. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol najvyšší správny súd tak, že žalobcovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal a rovnako aj žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

33. Tento rozsudok prijal najvyšší správny súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.